

תרגום

מידבר במיטה

חוגו של סרטן, כרך א' (מאת הנרי מילר, בתרגום עדנה קורנפלד, כיסון כהר צאת דשא) מוכיח, כי הפורנוגרפיה אינה רק עניין של גיאוגרפיה, כדברי סאקיני בבית היתה של ירח אוגוסט, אלא גם עניין של כרונולוגיה.

במשך 27 שנה היתה ביצירת פאר זו של הנרי מילר תכלית האיסור בכל הארצות האנגלו-סאכסיות. היא הוצאה לאור בפאריס, בשפה האנגלית, בעטיפה הירוקה האופיינית של הוצאת אולימפיה. במשך דור שלם גרמה פעימות-לב לתיירים בריטיים ואמריקאיים, שהגניבו את הספרים הביתה, מתחת לאפם של מוכסים חטטניים. אותם תיירים פתחו את הספר בידיים רועדות, בבקשם את תיאורי-המישגל המפורסם, עליהם שמעו כה רבות. הם התרשמו וכוזבו מרות. כי תיאורים אלה מעטים — ושאר עמודי הספר מלאים היריהורים פילור סופיים קודרים.

אולם כאחר שהצנזורים הצליחו להדביק את תחית הפורנוגרפיה למילר, שוב אי אפשר להסירה. לפני כמה שבועות הותר סוף-סוף פירסום הספר ברוב מדינות ארצות-הברית. הסתערות הקהל על הספסים העמידה בעל אף את הסתערות הקהל הבריטי בצל מאהבה של הליידי צ'ארלז, שהותר לאחרונה לפרסום בבריטניה. חוגו של סרטן נמכר — פשוטו כמשמעו — כמו להמניות: בחנויות-מכולת, בסופר-מארקטים, בבתי-מרקחה ובקניונים.

קול קורא ביישימין. רק מיעוט זעיר מבין רבבות הקונים יקראו את כל הספר עד תומה. מיעוט קטן עוד יותר יבין את תוכנו.

כי מילר הוא אחד הפילוסופים של ה- תקופה. הוא היה נביא עידן-החרדה-והיאוש, המחפש את הגאולה דתית במיטה של בית-זונות. כשם שמתבודדויות מחפש אותה במיטתו, הוא נאחז במין כבעוגת-הצלה, תוך פחד נצחי לטבוע בים של חיים הסרית-תכלית וחסר-משמעות. באמצע מישגל הוא שואל את עצמו: בשביל מה אני חי? מה הטעם? דחקא קטעיה-המין הספורים, העשויים ל- גרות את הקורא חסר-הבגרות, חזורים יאוש מכל.

כל הפילוסופיה של מילר כלולה בקטע בו הוא מתאר את חברו, המשתדל לשוא לבוא ולכלל סיפוק במגע מיני עם פרוצה רעבה ומסכנה, המספרת לו תוך כדי כך את סיפור צרותיה ויסוריה. מילר מסתכל בזוג העובד כמכונה, במאמץ נואש להעניק ולהשיג את התמורה ל-15 הפראנקים של האתנן, ואותה שעה עלולה לנגד עיני-רוחו מכונת-דפוס של עתון, הפולטת מיליוני טפסים של ידיעות מלחמה-ורצח-ומשבר. כמו שהזונה ולקוחה מזדווגים ללא תשוקה וללא אהבה, לכן מדפיסה המכונה הסרת-הרגש את הידיעות שאינן מעניינות אותה.

זוהי אוטו-ביוגרפיה, שחותם של כנות טבוע בה. היא איש האקסיסטנציאליסטי של מילר הדור געגועים לפאריס שבין שתי המלחמות. בה ערך מילר במשך שנים רבות מעין גלות-מרצון.

בתירגום העברי. רעיון מוזר הוא להפקיד ספר גברי זה, הגדוש בסיוות, בידי מתרגמת, לא זה בלבד שהיא נרתעת מן הדבר, אלא שגם כן לה מושג כלשהו ב- ביטויי הסלאנג הגברי האמריקאי. הספר קדוש בגיאיות-תרגום המורות, ולעתים אף גדוש להבחין בין המישים לבין המישגלים. בתיאור אחד של מגע מיני חסוף בבית-השימוש של מסעדה, הופכת המתרגמת את תא בית-השימוש ל"משרד", את המושב ל"דרגש". במקור מלכלך מילר ברגע המכריע את שמלת-הערב של האובתור-לרגע, ואילו בתירגום הוא "משתרע" עליה. וכך עד אין סוף, תוך איבוד הניגודים החותכים עליו מבסס מילר את הפילוסופיה שלו, ותוך העלמות הסגנון רב-התנופה של שירת-הגסויות, השירה נעלמת — ונשארת רק גסויות חסרות-טעם.

ההוצאה, שנחפזה להוציא ספר זה אחרי שבית-המשפט הנחית מכה על הצנזורה הדמשטרית, וטרם הספיקה זו להתאושש, עשתה הכל כדי להבליט את הצד האירוטי-גרדיא. בצרפת ובאמריקה מצטיין הספר בעטיפה יבשה ופשוטה. המהדורה העברית מקושטת בצויר-עירום חדור-אהבה, הנוגד לגמרי את רוחו.

אין ספק כי מילר ראוי להופיע בסני הקורא העברי בסגנון נאות יותר.

הנידון:

בטח חונו!

צפה לעתיד והבא כחשבוך את כל האפשרויות הטמונות בו. כוונתנו לעתידך האישי — ועתיד משפחתך.

החשבת על האפשרות שיקרה לך, חם וחלילה, אפון? כיצד יובטח עתידם הכלכלי של בני משפחתך במקרה כזה (שאנו מקווים שלא יתארע)?

בטח עצמך בבטוח חיים ח"ץ. הוא יהווה בסיס איתן לכלכלת משפחתך ויותר מזה: הוא מהווה גם אפשרות טובה לחסכון כי ערך הכסף נשמר ע"י הצמדה מלאה, אשר הוכיחה עתה את עצמה.

במשך חודש הבטוח פנה לסוכן הבטוח שלך או לאחת מחברות הבטוח המשתתפות בתכנית בטוח חיים צמוד:

- אריה / בחן / בנין / הסנה / הזר / הפניקס הישראלי / לה נסיונל / יהודה / מגדל / סהר / מגורה / ציון.

שינוי כתובת —

המנוי המשנה את כתבתו, מתבקש להירשם ידע על כך למחלקת המנויים שבועיים מראש, כדי למחוק עיכובים במשלוח.

בית הוצאת ידיעות

60%

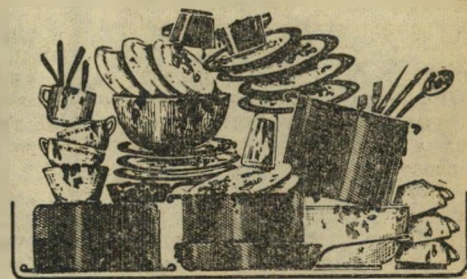
זכיות

אתה רוצה מזל?

קנה פיס וחסל!

כל יום חיים 600,000 זכיות

מפעל הפיס

אל יאוש... "ניקי" לעזרתך יחוש!

"ניקי" — מנקה בקלות ובמהירות ושומר על ידיך.

בעזרת "ניקי" הכל תבריקי

כשר • תוצרת נקה

פרסום ארקי